

[Ingmar Wagner.]

folkepensionsordning for de gamle, som man påtænker at gennemføre i løbet af en periode på 30 år, er der naturligvis visse fordele ved lærlingeforslaget, men tager man de mange udtalelser, der tidligere er fremsat af socialdemokratiske politikere, er det ikke alene en skuffelse, men også et brud på givne løfter. Da det ærede medlem hr. Per Hækkerup i året 1952 kom med et ændringsforslag til den nugældende lærlingelov, var det helt andre toner, vi hørte. Hvad er det, der har gjort, at man nu har fundet frem til, at dagskolen senest skal være gennemført i løbet af de foreslåede 8 år, hvordan har man fundet frem netop til dette tidsrum?

Det er jo mange gange fra kompetent side udtalt, at dagskolen kunne indføres langt hurtigere, blot den fornødne vilje var tilstede hos mestrene og hos lovgivningsmagten. Såvidt jeg husker, er det også udtalt af direktøren for Det tekniske Selskabs skoler i København, hr. Barner-Rasmussen, at dagskolen kunne gennemføres i København om ikke med det samme, så dog i løbet af forbavsende kort tid. Det var jo også ganske interessante oplysninger, som det ærede medlem hr. Hans Rasmussen fremkom med om de undersøgelser, som smedeforbundet har foretaget, og som understreger, at der er mulighed for at gennemføre dagskolen i et langt kortere spænd af tid. Selvom de tekniske skoler mange steder står om ikke ligefrem tomme om dagen, så er de dog langt fra helt udnyttet. De kan også bruges i sommerhalvåret. Hvis den rigtige vilje er tilstede, kan dagskolen efter mit partis opfattelse gennemføres langt hurtigere.

Skulle det være skolemangel, der gør sig gældende ved denne udsættelse af gennemførelsen af dagskolen? Jeg kan på baggrund af det, det ærede medlem hr. Hans Rasmussen har sagt, ikke tro, det er rigtigt. Måske kan der være enkelte steder, men jeg kan ikke tro, at man skal være 8 år om at fremskaffe de nye bygninger. Jeg kunne måske i den anledning henvise til et pressemøde, som direktøren for forsvarets bygningstjeneste, oberstløjtnant Jagd, afholdt den 19. december sidste år. Her kunne han meddele den undrende offentlig-

hed om militærets fantastiske byggeaktivitet. Oberstløjtnanten kunne ikke alene påvise, at man i løbet af en periode på 3 år havde lavet start- og rullebaner i en længde svarende til strækningen fra Skagen til grænsen — det var vist oven i købet syd for den — han kunne også prale med, at i de sidste 3 år havde man afleveret 2—3 bygninger til militæret hver eneste dag, både hellig og søgn. Det ser mærkværdigt ud. Når det drejer sig om militære forhold, når det drejer sig om at få plads til de unge i militærtjenesten, altså til de unge, der er 19 år og derover, ja, så er der ingen grænser for aktiviteten og byggevirksomheden, så kan man med det samme skride til handling. Hvorfor skal der så være et langsommere tempo i byggeriet, når det gælder de unge mellem 14 og 20 år? Er det, fordi det her drejer sig om samfundsnyttigt byggeri — noget, alle er interesseret i — byggeri, der er til gavn for ungdommen og dens fremtid? Jeg vil så nødig foreslå, at økonomi- og arbejdsministeren skal tage ved lære af forsvarsministeren, for det kunne meget nemt få forkerte følger, men var det måske alligevel ikke værd at undersøge — hvis de 8 år skyldes mangel på skoler — hvordan militæret får så meget igennem, og undersøge, om ikke der var mulighed for at få standset kasernebyggeriet og få murerne sat i gang med at bygge skoler til lærlingeungdommen?

Hvordan er man kommet til de 8 år? Kan ministeren måske give en graderet skala for, hvor mange lærlinge der år for år skal på dagskole? Den slags oplysninger må vel være en betingelse for overhovedet at kunne forstå dette lovforslag. Skal det afhænge af mestrene selv, hvornår de indenfor en periode af 8 år vil påbegynde en dagskoleordning? Også det ville det være interessant at få svar på. Hvis det er meningen, kan lærlingene måske oven i købet risikere, når vi nærmer os denne 8-årige periodes udløb, at perioden yderligere forlænges, fordi det hele til den tid presser på. Noget sådant er jo før sket.

Det fremgår sikkert allerede af det, jeg har sagt, at det ikke er med udelt tilfredshed, den kommunistiske gruppe ser på det foreliggende lovforslag. Vi er i alle tilfælde stærkt utilfredse med den side af lovfors-